

Andra Advent – 2018 – LARS BORGSTRÖM (LFS)

Tekster: Salme 8; Mal 4; Rom 15:1-13; Luk 21:25-36; Luk 12: 35-40

Jesus Kristus är Konungen, den Allsmåttige. Detta kan inte uppfattas med fysiska ögon, eftersom mycket i vår värld tycks tala däremot. Men likafullt är det så att Han är Konungen som besitter all makt i Himmelen och på jorden (Matt. 28:18). Trons ögon ser detta klart och tydligt. Guds fiender ska en och en nedkämpas, för att slutligen även den siste fienden, döden själv, ska göras om intet (1 Kor. 15:26). Vilka underbara ord för Guds vänner! Vilka trösterika ord för dem som här i världen dignar under världens, djävulens och det egna syndfulla köttets tryck. Ibland kan kampen kännas förlorad. Och vore vi hänvisade till egna krafter skulle det vara fullständigt lönlöst att kämpa. Men Kristus ska själv föra Guds sak till seger. Han är Segerherren. Vill vi stå på Hans sida kommer vi också att segra. Den inre segern som endast tron kan uppfatta är en gång för alla vunnen. Det skedde på Golgata. Men Kristi seger ska också manifesteras i det yttre, då förförelsemakterna kastas i eldsjön och den nya himlen och den nya jorden skapas. Då blir det inte längre fråga om tro utan om skådande. Allt ont och gudsfientligt kommer att förintas på domens dag. Det sker när Jesus kommer tillbaka. Han vill då att vi ska vara redo och använder två bilder för att förklara på vilket sätt vi ska vara det: Vi ska ”spänna bältet om livet och hålla lamporna brinnande” (v 35) och vi ska vaka hela natten igenom, så att vi inte överrumplas såsom oförberedda husägare när en inbrottstjuv bryter sig in.

Det spända bältet och de brinnande lamporna

Det spända bältet för tankarna till den sista natten i Egypten. Då instiftades påskan och det osyrade brödets måltid. Det var en måltid som judarna vid Jesu tid (och ännu idag) åt till minne av uttåget av Egypten. Förordningen kring måltiden lyder: ”Så ska det ätas: Ni ska ha bältet om livet, skor på fötterna och stav i handen. Och ni ska äta det snabbt. Detta är Herrens påsk” (2 Mos. 12:11). Att bältet skulle vara spänt runt livet innebar beredskap. Man gick klädd i långa tunikor, som kunde vara hindrande för vissa aktiviteter, men med bältet spänt runt livet fick man rörelsefrihet och kunde agera omedelbart. Samma sak med de påtagna skorna och staven i handen. De talar också om vaksamhet och beredskap. Den sista natten i Egypten, den tionde plågans natt, då Herren slog allt förstfött i Egypten (2 Mos. 12:29), blev det stora uppbrottets natt.

Liksom Israels folk den gången lämnade slaveriet under farao, och vandrade mot det nya landet, löfteslandet som flyter av mjölk och honung (2 Mos. 13:5) ska också vi som tror på Jesus, vi som utgör Guds Israel i nya förbundet (Gal. 6:16), lämna denna mörka värld som är lagd under förgängelsens slaveri (Rom. 8:20–21) och inträda i den nya världen av ljus och härlighet. Då gäller det att leva beredd, så att uppbrottets dag inte kommer som en obehaglig överraskning. Hur gör man det?

Det spända bältet finns med som en av persedlarna i Guds vapenrustning, som Paulus talar om i Ef. 6, där han skriver: ”Stå alltså fasta, med sanningen som bälte runt höfterna och klädda i rättfärdighetens pansar” (Ef. 6:14). Att ha sanningen som bälte är att bekänna sig till den rätta läran, läran om Jesus Kristus som sann Gud och sann människa, som för vår frälsnings skull lidit och dött på korset, för att sedan uppstå kroppsligen såsom den förste bland många bröder. Den rätta bekännelsen till Kristus är inte endast ett försanthållande av vissa bibliska läror, utan det är fråga om en oskrymd tro, som inte samexisterar med ett obotfärdigt framlevande i synd. Den sant troende lever inte i mörker, i förhärdat syndigt leverne, utan i ljuset (1 Joh. 1:6–7). Petrus skriver: ”Spänn därför bältet om livet, var vakna och hoppas helt och fullt på den nåd ni ska få när Jesus Kristus uppenbarar sig. Som lydandens barn ska ni inte följa de begär som ni levde i förr, när ni var okunniga” (1 Petr. 1:13–14).

De brinnande lamporna, som Jesus uppmanar oss ha i händerna, uttrycker också vaksamhet. I en annan liknelse talar Jesus om tio jungfrur som alla väntade på brudgummen (Matt. 25:1–13). De hade alla lampor som skulle komma till användning vid midnattens mörker. Det ödesdigra var dock att fem jungfrur var oförståndiga. De hade ingen olja i sina lampor och var därför inte beredda när brudgummen kom. I sista stund försökte de fixa till situationen och köpa olja, men då var det försent. För evigt försent. Vi läser:

”Men när de hade gått i väg för att köpa kom brudgummen, och de som var redo gick med honom in till bröllopfesten. Och dörren stängdes. Till slut kom de andra jungfrurna tillbaka och sade: Herre, Herre, öppna för oss! Men han svarade: Jag säger er sanningen: Jag känner er inte. Håll er därför vakna, för ni vet inte vilken dag eller timme han kommer” (Matt. 25:10–13).

Därför måste Guds ord, som är vårt ljus (Ps. 119:105, Ord. 6:23), vår tros lampa och våra goda gärningars sken (Matt. 5:16) alltid vara lysande (Matt. 25:2–3, 7–8).

Som en tjuv om natten...

Den andra bilden Jesus använder är husägarens beredskap på att en tjuv bryter sig in och stjälar (v 38–40). Om husägaren somnat blir han ett lätt offer och förlorar sina ägodelar. Därför måste han hålla sig vaken hela natten, vid ”andra eller tredje nattvåken” (v 38, Folkbibeln 1998), d.v.s. ”mitt i natten eller på småtimmarna” (Folkbibeln 2015).

Den som inte håller sig vaken ska Jesus vid sin återkomst komma över som en tjuv. Jesus blir då den människans domare. Hon får sin dom. Nådatiden är slut. När man minst anar det kommer Han. Jesus talar om sig själv som en tjuv även i Uppenbarelseboken: ”Se, jag kommer som en tjuv. Salig är den som vakar och bevarar sina kläder, så att han inte går naken och man ser hans skam” (Upp. 16:15).

Att Jesus kommer som en tjuv syftar alltså på Hans ankomst på domens dag (se även Matt. 24:43, 1 Tess. 5:2 och 2 Petr. 3:10) och såväl Jesus som Hans apostlar manar gång på gång till vaksamhet i väntan på Hans återkomst (Matt. 24:42, Mark. 13:35, Luk. 2:36, Rom. 3:11 och 1 Tess. 5:6).

Vi ska inte bli alltför upptagna varken av vardagsbekymmer eller av de särskilda problem som sluttiden medför, utan istället ge akt på en långt viktigare händelse: det verkliga uttåget ur Egypten – Herrens stora dags ankomst! Därför gäller det att vara redo. Eftersom Herren säger att Han kommer lika oväntat som en tjuv gäller det att se om sina kläder, d.v.s. att bära rättfärdighetens klädnad. Eftersom ingen vet vilken dag Herren kommer, gäller det att alltid vara beredd.

Domedagen

När domedagen kommer bryter Guds rike in totalt och nu har Jesus inte längre tålmod med något motstånd. Vid sin återkomst kommer Han inte som Lammet utan som Lejonet. När allt detta inträffar, då är det för sent att ta ställning till Jesus och det rike som Han skall upprätta. Den som vill vara med i riket måste ha valt Jesus, livet och ljuset på förhand. Den rannsakande frågan för oss idag är om vi försakat världen och avsvurit oss djävulen och istället bekänner oss till Jesus. Jesus eller världen, det är frågan. Här finns det ingen neutral ståndpunkt att inta. ”Den som inte är med mig är mot mig” (Matt. 12:30), säger Jesus. Det går inte att leva med det ena benet i världen och med det andra i Guds rike. Det blir ett haltande på båda sidor (Ps. 119:113).

Domen som faller vid Kristi återkomst är oåterkallelig. Människor blir dömda efter det som står uppskrivet i böckerna om deras gärningar (Upp. 20:12). Detta är det allvarsamma budskap som Bibeln framhåller med all skärpa. Känner du dig illa till mods och obehagligt berörd dina gärningars vittnesbörd, så ska du veta att det är Guds Helige Ande som åstadkommit detta hos dig. Jesus säger i sitt avskedstal till sina lärjungar, strax före gripandet i Getsemane, att när Han lämnat dem ska Han sända Sanningens Ande till dem, och när Han kommer skall Han överbevisa världen om synd (Joh. 16:8). Eftersom Gud är Helig avslöjar och dömer Han all synd.

Det är i stor kärlek Guds Helige Ande idag visat dig din synd och omätbara skuld inför Gud. Han vill föra dig in i andens fattigdom, det läge där du misströstar om allt eget, all egen präktighet eller fromhet. Gud vill bryta ned din egenrättfärdighet, din medfödda fariseism. Du måste göra bankrutt på allt eget. Först i detta tillstånd kan du vända dig till, och ta emot, den enda hjälp som finns: Frälsaren Jesus Kristus. Du själv har syndat. Du har misslyckats. Du är värd evig fördömmelse. Men Jesus har en gång för alla sonat alla dina misslyckanden, allt ditt svek, all din synd och skuld, då Han i sin ofattbart stora kärlek dog på korset för att vinna dig. Han lät Guds oundvikliga vrede över ondskan och synden drabba Honom själv. Det var för dig Han gjorde det! Tänk! För dig! Han gjorde det för att alla dina onda gärningar genom Hans blod skulle bli strukna från böckerna, så att de inte längre kan vittna emot dig.

Har det nu hos dig, i ditt hjärta, väckts en avsky för synden och fötts en förtröstan på Frälsaren och Hans verk på korset, då vet du dig skyddad från fördömmelsen och ser med glädje fram emot Herrens dag och mötet med Jesus som du älskar. Du har av Honom själv lärt dig, att den som tror på Honom inte faller under domen, utan har övergått från döden till livet (Joh. 5:24). Du har gjort som Jesus sade, när Han uppmuntrande gav instruktionen: ”Spänn bältet om livet och håll lamporna brinnande” (v 35). Jesus har ställt dig i ett rätt och saligt läge inför Gud. Detta är fortfarande möjligt för var och en, ännu varar nådens tid. Gud kastar bort alla dina onda gärningar i sin stora förlåtelses hav, du får lägga undan din egen av synden smutsade klädsel (Jes. 64:6) och istället ikläda dig Kristi rättfärdighet, tillräkna dig Hans gärningar och lysa inför Gud skinande vit och ren i den snövita dräkten.

Amen.